

museer arbejder under økonomiske vanskeligheder; de har ikke mulighed for ved indkøb af kunst for egne midler at tilføre samlingerne nye billeder og skulpturer i nævneværdig udstrækning, og de må næsten alle affinde sig med mere eller mindre utilfredsstillende bygningsforhold. En undtagelse danner for det sidstnævnte forholds vedkommende Esbjerg kunstmuseum, der siden 1962 har haft til huse i en tidssvarende nybygning, som Esbjerg kommune har stillet til rådighed for museet. Århus museum står umiddelbart over for opførelsen af en nybygning til kunstmuseet, hvortil der bl. a. er givet tilsagn om et statslån på 1 mill. kr. (jfr. folketingsstidende 1963-64, tillæg D, sp. 2165-66), og Aalborg kunstmuseum har tilvejebragt hovedparten af det fornødne beløb til opførelse af en af den finske arkitekt Alvar Aalto tegnet nybygning for museet. Andre museer, således Randers og Vejen, arbejder med nybygningsplaner, hvis realisation dog ligger noget ud i fremtiden, men for flertallet gælder det, at de herskende, oftest dårlige lokaleforhold, næppe kan påregnes forbedret under de gældende trange økonomiske vilkår for museernes drift.

En virkelig kunstkyndig ledelse savnes de fleste steder; flere museer har dog knyttet konsulenter med fornøden faglig indsigt til sig.

Konserveringsforholdene er ved flere museer helt utilfredsstillende. Dårlige lokale- og opvarmningsforhold og fugtdannelse bevirker her en ødelæggelse af et ikke ringe antal værdifulde billeder, og svigten økonomi i forbindelse med mangelen på kvalificerede konservatorer og moderne udrustede konserveringsanstalter har medført, at disse mangler kun i meget ringe omfang og i alt for langsomt tempo kan afhjælpes.

En forbedring af kunstmuseernes forhold er derfor stærkt påkrævet. Museerne må sættes i stand til, også under de herskende høje priser på kunst, at kunne foretage rimelige indkøb til samlingerne, og til at få kunstværkerne konserveret på fuldt betryggende måde og inden nedbrydningen af billederne er for vidt fremskreden. De må tillige kunne afholde de med museets drift forbundne udgifter, herunder bygningsudgifter og aflønning af det fornødne, herunder kunstkyndige, personale.

Endvidere bør der være midler til rådighed for løsning af fællesopgaver for museerne — vandreudstillinger m. v. — og til særlige opgaver ved de enkelte museer.

Disse midler foreslås tilvejebragt ved en fælles indsats fra staten og fra stedlig side, således at bevilling af statstilskud principielt sker i takt med de fra stedlig side ydede faste tilskud, dog at de

statstilskud, der udløses af de nævnte stedlige tilskud, begrænses som i § 5 nærmere angivet. Herudover yder staten som hidtil et bestemt beløb til kunstkøb og konservering, uafhængigt af, hvad der ydes fra stedlig side; omvendt foreslås det, at der også fra stedlig side forlods ydes en indsats, der, ligesom for de lokalhistoriske museers vedkommende, bør bestå i, at der af kommunen, kunstforeningen eller den selvejende institution eller af disse i forening stilles en egnet bygning eller egnede lokaler til rådighed for museet. Forslaget omfatter derfor ikke ydelse af statstilskud til leje af lokaler, lejeværdi af egne lokaler, hovedistandsættelser og tekniske installationer samt til forrentning og afskrivning. Det tilsigtes dog ikke ved denne regel at udelukke, at der ved særlig bevilling på finanslov i enkelte tilfælde, hvor betydelige midler er tilvejebragt fra stedlig side og eventuelt fra fonds til rejnsning af en tidssvarende museumsbygning, kan søges et statslån til supplement af de således tilvejebragte midler.

Konserveringsproblemet kan så vidt ses kun løses ved at overdrage Statens museum for kunst en pligt til at varetage dels tilsynet med de anerkendte kunstmuseers samlinger og opbevaringsforhold, dels konserveringen af kunstværkerne i de tilfælde, hvor det pågældende museum ikke skønnes selv at kunne gennemføre konserveringen. Tilsvarende bør museerne principielt være forpligtet til at indordne sig under de bestemmelser, som Statens museum for kunst træffer på dette område, hvorimod de som hidtil bør bevare fuld frihed med hensyn til kunstneriske dispositioner i øvrigt. Til at påse overholdelsen af de i lovforslaget omhandlede bestemmelser og til at beregne og anvise tilskud fra staten og bevilge tilskud af den ovennævnte rådighedssum bør der nedsættes et Statens kunstmuseumsnævn på få medlemmer, jfr. herom nærmere nedenfor i bemærkningerne til § 7.

Til § 1.

Bestemmelsen angiver i stk. 1 de to grupper af kunstmuseer, der efter forslaget kan opnå statstilskud efter lovens regler, nemlig dels museer, der har til formål at belyse hovedlinjer i fortrinsvis dansk billedkunst, dels museer, der repræsenterer en eller flere betydende epoker inden for billedkunsten.

Medens det står den sidstnævnte gruppe af museer frit for også at tilgodese udenlandsk kunst, må det anses for nødvendigt, at de museer, der vil afspejle en udvikling inden for kunsten over længere perioder, samler sig i særlig grad om dansk kunst, idet opgaven ellers vil være uoverkommelig. Forslaget